

P. Herreweghe - Collegium Vocale Gent

Vespro della Beata Vergine

«Records, remors de fulles,
t'aombren el passat:
te'n salva un dia l'odi,
l'altre, la voluntat.»

Narcís Comadira,
Passat

Programa

Palau 100

DILLUNS 23.10.17– 20.30 H

Sala de Concerts

Dorothee Miels, soprano

Barbora Kabátková, soprano

Benedict Hymas, tenor

William Knight, tenor

Reinoud Van Mechelen, tenor

Samuel Boden, tenor

Peter Kooij, baix

Wolf Matthias Friedrich, baix

Collegium Vocale Gent

Philippe Herreweghe, director

C. Monteverdi (1567-1643): *Vèspro della Beata Vergine* (1610)

I. Deus in adiutorium / Domine ad adiuvandum

II. Psalmus 109: Dixit Dominus

III. Concerto: Nigra sum

IV. Psalmus 112: Laudate pueri

V. Concerto: Pulchra es

VI. Psalmus 121: Laetatus sum

VII. Concerto: Duo Seraphim

VIII. Psalmus 126: Nisi Dominus

IX. Concerto: Audi coelum

X. Psalmus 147: Lauda, Jerusalem

XI. Sonata sopra “Sancta Maria, ora pro nobis”

XII. Hymnus: Ave maris stella

XIII. Magnificat

1. Magnificat anima mea

2. Et exultavit

3. Quia respexit

4. Quia fecit mihi magna

5. Et misericordia

6. Fecit potentiam

7. Deposuit potentes de sede

8. Esurientes implevit bonis

9. Suscepit Israel

10. Sicut locutus est

11. Gloria Patri

12. Sicut erat in principio

Programa de 90 minuts sense pausa.

Comentari

©Michiel Hendryckx

Per a què, com, per què, quan?: les respostes a aquestes quatre preguntes ens serveixen per situar les coordenades d’una obra d’art. Quan ens acarem a un passat més o menys llunyà, però, hi ha músiques que es mostren esquerpes i que es resisteixen a revelar-nos la seva veritat. Sabem, per exemple, que les *Vèspres* de Monteverdi van ser impreses pel venecià Ricciardo Amadino l’any 1610, però només podem especular sobre la data, o les dates, de composició i no disposem de cap mena d’informació sobre l’estrena, si és que s’esdevingué com a tal abans o fins i tot després de ser publicades.

A la portada figura una dedicatòria al papa Pau V, però tampoc no sabem si l’obtenció d’un o més favors de part del pontífex va ser la finalitat que en va motivar la composició. Les peces que integren les *Vèspres* s’ajusten només en part a les prescripcions litúrgiques de l’època, la qual cosa torna a plantejar seriosos dubtes sobre la seva mateixa estructura. La música en si mateixa, tal com va aparèixer editada a Venècia, exigeix que l’interpret o el musicòleg prenguin

un nombre de decisions significatives que afectaran decisivament la plasmació sonora que arribi fins a nosaltres: poques obres plantegen, des del punt de vista editorial o interpretatiu, tantes divergències i tan profundes.

Si ens deixem guiar per la mida de les lletres de la portada de la primera edició, l’obra important –o la que vol cridar l’atenció del lector, o del dedicatari– és la *Missa a sis veus*, mentre que les *Vèspres* queden arraconades a un aparent lloc secundari. La *Missa semis vocibus* és una composició basada en el motet *In illo tempore* de Nicolas Gombert. Fent ús d’una tècnica que havia estat explotada fins a la sacietat al Renaixement, Monteverdi tria el subjecte de deu passatges imitatus (*fughe*) de la missa del compositor flamenc i a partir d’aquests basteix tota la seva obra. Aquest estat d’ànim no afecta l’encant, la lleugeresa i el virtuosisme de l’estil galant dels seus *Concerts per a violí*, que, si bé revelen la influència de l’escola italiana de Vivaldi, Corelli, Locatelli i Tartini, mostren les significatives troballes en el camí del jove compositor cap a la maduresa.

L’estètica de Monteverdi apuntava el 1610 en un sentit molt distint i darrere la seva decisió podem trobar almenys dues justificacions: el desig d’obtenir una nova feina a Roma i la necessitat de defensar-se de les invectives de Giovanni Maria Artusi, que l’havia acusat públicament d’utilitzar un nou mètode de composició que no produïa sinó “*castells en l’aire, follies construïdes damunt la sorra*”, que només “*corrompen, malmeten i ensorren les bones velles regles*”.

Amb 43 anys, vidu i dos fills a càrrec seu, Monteverdi vivia des del 1590 o el 1591 a Màntua, havia publicat diversos llibres de madrigals, havia compost dues òperes (*L’Orfeo* i *Arianna*) i, sabent que podia aspirar a fites més altes, degué pensar que era arribat el moment d’abandonar un lloc al servei d’un patró poc generós (Vincenzo Gonzaga) en una ciutat de províncies. La dedicatòria al Papa i la composició d’una missa amb innegables elements arcaïtzants i en el millor esperit tridentí –tot plegat molt del gust de Roma– semblen anar justament en aquesta mateixa línia.

El gruix de la publicació està compost, doncs, per les catorze peces que suposen el servei de les Vèspres: un responsori (“Domine ad adiuvandum”), cinc salms (“Dixit Dominus”, “Laudate pueri”, “Laetatus sum”, “Nisi Dominus” i “Lauda, Jersusalem”), cinc “concerts sacres” (“Nigra sum”, “Pulchra es”, “Duo Seraphim”, “Audi coelum” i la “Sonata sopra Sancta Maria”), un himne (“Ave maris stella”) i dos magnificats. A partir d’aquesta simple enumeració comencen a sorgir les preguntes: ¿la col·lecció forma un conjunt concebut com un tot unitari?, ¿es va interpretar al seu dia d’aquesta manera?, ¿dins o fora de la litúrgia?, ¿els concerts sacres s’han d’entendre com a substituïts de les antífones que la litúrgia estableix que s’han d’interpretar abans i després de cadascun dels salms?, quines antífones s’han d’emprar en una reconstrucció litúrgica?, com s’explica la presència de dos magnificats? Respondre totes aquestes preguntes comporta investigar novament sobre la gènesi de l’obra i això explica que hagin sorgit teories de tota mena, malgrat que la majoria no creuen que Monteverdi compongués una obra d’aquesta envergadura sense veure-s’hi empès per algun fet concret.

Sigui com sigui, la cosa segura és que totes aquestes músiques van néixer els darrers anys d’estada de Monteverdi a Màntua, ja que el seu nomenament com a mestre de capella de la basílica de Sant Marc a Venècia no es produiria fins al 1613. Tampoc no s’ha de descartar la possibilitat que la publicació del 1610 no tingués prèviament cap interpretació (o que només n’hagués conegut execucions parcials) i que el seu únic objectiu fos servir de targeta de presentació immillorable per facilitar l’obtenció d’un càrrec de prestigi fora de Màntua. De fet, Monteverdi va viatjar personalment a Roma per donar-la al Papa, i el document en què s’esmenta l’elecció per succeir Giulio Cesare Martinengo a Sant Marc, s’assenyala que en la decisió ha pesat no solament la música interpretada

en l’audició corresponent, sinó també les “*obres que es troben impreses*”. No hem d’oblidar que, llevat de la *Missa a sis veus* (molt més entroncada en la tradició romana), les *Vèspres* són la primera i única composició religiosa de Monteverdi fins aleshores i, en virtut del seu tractament instrumental i les seccions policorals, sens dubte la més afi al gust venecià de l’època.

Aquestes músiques van néixer els darrers anys d’estada de Monteverdi a Màntua.

Si acceptem com a bona aquesta darrera hipòtesi, i el fet que l’obra no s’imprimí mai sembla que ho abona, cal creure que les Vèspres van tenir una gestació esglaonada que, ateses les dimensions i l’altíssima qualitat de totes i cadascuna de les peces, es va poder allargar fins i tot durant un període de diversos anys.

La seva immensa varietat estilística vindria donada pel desig de mostrar el màxim domini tècnic i arraconaria a un segon pla els problemes litúrgics que en suscita la interpretació com un bloc compacte, consideració que el compositor potser ni tan sols arribà a plantejar-se: de fet, deixa la porta clarament oberta a execucions fora de l’església amb el seu esment explícit a les “*cambres dels prínceps*” que es fa a la portada. Però no podem pensar només que la *Missa In illo tempore* és deutora de l’*stile antico*, mentre que les Vèspres són filles de l’*stile moderno*. En aquestes també hi ha nombrosos elements tradicionals, fonamentalment la presència constant i significant del cant pla, un cos bàsic en el seu tractament com a *cantus firmus* en els cinc salms, l’himne i els magnificats; un convidat inesperat en el decurs del brillant desplegament instrumental de la “Sonata sopra Sancta Maria”, o una presència insistent i monòtona (una triada immutable sobre el Re) a l’introït inicial. Per això, el que una obra i l’altra tenen en comú, per sobre de tot, és que totes dues parteixen d’elements donats (el motet de Gombert, les melodies gregorianes) a fi de bastir una cosa essencialment nova i diferent.

Luis Gago, escriptor i divulgador musical

Aquell any...

1768

Música

Claudio Monteverdi publica a Venècia les *Vespro della Beata Vergine*, una de les seves obres més conegudes. L'edició del recull és de Ricciardo Amadino i l'obra està dedicada al papa Pau V. Estructurada en catorze peces, aquesta monumental col·lecció combina responsoris, salms, motets i himnes, i representa una síntesi dels estils de compondre música sacra en temps de Monteverdi.

Història

Lluís XIII, amb només 9 anys, és coronat rei de França a la catedral de Reims. Ocupa d'aquesta manera el tron que ha deixat vacant el seu pare, Enric IV, assassinat uns mesos abans per un catòlic fanàtic, de nom François Ravaillac. Fins que no arribi a la majoria d'edat (el 1617), la seva mare, Maria de Mèdici, serà qui governi en qualitat de reina regent.

Art

Michelangelo Merisi da Caravaggio, més conegut simplement com a Caravaggio, mor a la localitat de Porto Ercole, a la Toscana italiana, en circumstàncies estranyes. Considerat un dels millors pintors de l'època, la seva vida està envoltada per la polèmica i nombroses disputes. En les seves pintures, originals i innovadores, l'artista italià fa un ús magistral del clarobscur, que influirà molts artistes del seu temps, que voldran imitar-lo.

Cultura

El dramaturg, poeta, actor i crític literari Benjamin (Ben) Jonson –un dels personatges més influents de la cultura anglesa del moment– estrena *The alchemist* (L'alquimista), una de les seves comèdies més destacades. L'estrena és a càrrec de The King's Men, la mateixa companyia amb què treballava Shakespeare, de qui sembla que va ser rival. Home de gran cultura, Jonson destaca per les seves sàtires i el gust per la controvèrsia.

Ciència

Galileo Galilei descobreix quatre satèl·lits –els més grans– de Júpiter, gràcies a un telescopi inventat per ell mateix. Aquestes llunes, l'astrònom les anomena inicialment planetes Mèdici, i els dona un número a cadascuna: I, II, III i IV. Hauran de passar un parell de segles perquè els satèl·lits galileans adoptin com a noms: Ió, Europa, Ganimedes i Cal·listo, que és com els coneixem des d'aleshores.

Biografies

©ujesko

Dorothee Mields, soprano

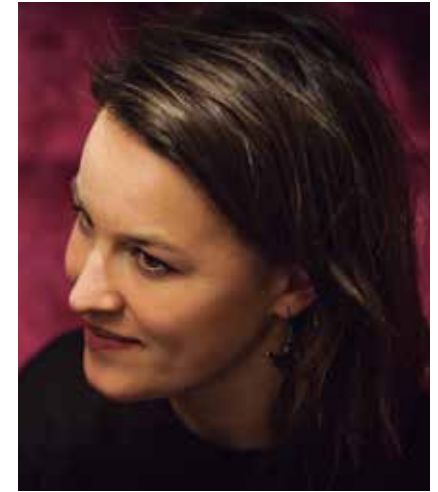
És una de les principals intèrprets de la música dels segles XVII i XVIII, molt apreciada pel timbre de la veu i la intensitat de les interpretacions. Una tècnica perfecta i la claredat de la seva veu també la fan ideal per a les obres contemporànies.

Col·labora amb el Collegium Vocale Gent, Bach Collegium del Japó, Netherlands Bach Society, Freiburger Barockorchester, RIAS Kammerchor, Orchestra of the Eighteenth Century o Klangforum Wien, sota la batuta d'Igor Bolton, Paul Goodwin, Philippe Herreweghe, Hans-Christoph Rademann o Masaaki Suzuki. És convidada al Leipziger Bach Festival, Suntory Music Foundation Summer Festival, Boston Early Music Festival, així com als festivals de Flandes, Viena, Halle i Tanglewood.

També és una gran apassionada de la música de cambra i ofereix habitualment projectes temàtics, com ara "Lord Nelson ad the river Nile" (música de Haydn i contemporanis de les batalles de Lord Nelson) o "Mort exquise, mort parfumée", amb compositors impressionistes francesos.

La seva discografia demostra els seus èxits continuats. Així, les versions recents d'*In darkness let me dwell* de John Dowland i *Love songs* de Purcell, entre d'altres, han merescut crítiques excel·lents.

La temporada 2015-16 va actuar als Ittinger Pfingstkonzerte. També va col·laborar als Brandenburgische Sommerkonzerte amb el Collegium Vocale Gent. La primavera del 2016 oferí concerts al Canadà i als Estats Units amb el grup Tafelmusikk (Early Musik Vancouver).

Barbora Kabátková, soprano

És directora artística de l'Ensemble Tíburtna i també toca les arpes medievals i el psalteri. Des de la infantesa ha viscut envoltada de música i el 1995 va ingressar al Cor Infantil de la Filharmònica de Praga, amb el qual prengué part en més de tres-cents concerts, a Praga i en gires per tot el món.

Després d'acabar el batxillerat va estudiar direcció coral i música religiosa a les facultats d'Educació i de Musicologia de la Universitat Carolina de Praga. Actualment cursa estudis de postgrau en musicologia a la Facultat de Filosofia de la Universitat, especialitzada en cant gregorià. Des del 2009 imparteix cant gregorià a la Facultat d'Educació de la Universitat. A més, és molt activa en la investigació sobre la tradició txeca del cant gregorià. També va seguir classes magistrals d'interpretació vocal antiga impartides per M. van Altena, P. Kooij, J. Hassler, H. Crook i J. Frederiksen.

Canta regularment com a solista i ha actuat en molts festivals prestigiosos com, entre d'altres, Primavera de Praga i St. Wenceslas Festival d'Ostrava, amb el Collegium Vocale Gent, Douce Mémoire, The Berg Orchestra, etc.

El 2007 va participar en una producció escènica de l'òpera *L'Orfeo* de Claudio Monteverdi al Teatre Nacional de Praga (Concerto Ensemble, Roberto Gini). El 2008 va cantar en l'òpera reconstruïda de Vivaldi *Argippo* (Hofmusici, Ondřej Macek). I la temporada 2011-12 va participar en una producció escènica de les danses de Louis Andriessen (Teatre Nacional de Praga: Laterna Magica, Berg Orchestra, Peter Vrábel).

©Marco Borggreve

Benedict Hymas, tenor

Després d'obtenir el títol de música al King's College de Londres, es graduà el 2008 i començà a treballar amb els millors conjunts del Regne Unit, com el Gabrieli Consort, Monteverdi Choir o The Tallis Scholars. Després va cursar els estudis de màster al Royal College of Music.

Com a solista de concert té una àmplia experiència interpretant el rol d'Evangelista de la Passió de Bach: com ha remarcat la crítica musical, "Hymas és exemplar en els passatges narratius del paper d'Evangelista i en moments importants; la seva veu suau i àgil sempre és una delícia d'escoltar". També ha actuat com a solista amb John Eliot Gardiner, Paul McCreesh i Stephen Layton.

Els seus projectes recents inclouen actuacions i la gravació de Since it was the Day of Preparation de James MacMillan, que ha rebut molt bones crítiques: la «BBC Music Magazine» li va atorgar 5 estrelles i remarca que "Benedict Hymas sobresurt en el monòleg no acompanyat interpretant els melismes amb una rara fluïdesa i una expressivitat que obliga a l'atenció de l'oient".

Altres actuacions solistes recents inclouen els Proms de la BBC i diversos papers operístics a Acis and Galatea de Händel i Didon and Aeneas de Purcell, en gira per Bèlgica i Holanda.

Entre els projectes futurs, cal esmentar una gravació de cançons amb llaüt amb el llaütista holandès Arjen Vehage, i diverses sèries de concerts amb el Nederlandse Bachvereniging el 2018.

William Knight, tenor

Començà la carrera musical com a corista a la St. Paul's Cathedral de Londres. Va continuar a la Universitat de York, on era el tenor choral scholar a York Minster. Actualment canta com a freelance per tot Europa.

És membre del Nederlands Kamerkoor i membre fundador del Windsor Consort. També col·labora amb diversos cors, com el Collegium Vocale Gent, Capella Amsterdam, Netherlands Radio Choir, The Sixteen, Gabrieli Consort i BBC Singers. En l'apartat operístic, ha cantat en produccions de l'Òpera Nacional d'Amsterdam i el Glyndebourne Chorus, entre d'altres, (Hippolyte et Aricie, Idomeneo, Le nozze di Figaro, Madama Butterfly, Faust...).

Com a solista interpreta moltes obres de Bach, particularment el rol de l'Evangelista de les Passions. I també Carmina Burana a l'Eindhoven Muziekgebouw; Israel in Egypt de Händel dirigida per Richard Egarr, al Muziekgebouw d'Amsterdam amb el Nederlands Kamerkoor; Solomon de Händel amb el Cor de la Universitat de York; Saul de Händel amb l'Ars Nova Ensemble i Cor; Saint Nicolas de Britten; Les estacions de Haydn; Vespres de Monteverdi; Messe solennelle de Gounod; El Messies de Händel; The fairy queen i King Arthur de Purcell, i la Petite Messe solennelle i l'Stabat Mater de Rossini.

©Senne Van der Ven

Reinoud Van Mechelen, tenor

Acabà els estudis de màster al Reial Conservatori de Brussel·les el 2012. L'any 2007 cridà l'atenció a l'Académie Baroque Européenne d'Ambronay sota la batuta de Hervé Niquet. El 2011 va ser membre del Jardin des Voix de William Christie i Paul Agnew i aviat esdevingué un solista habitual de Les Arts Florissants.

Amb Les Arts Florissants ha actuat als festivals d'Ais de Provença, Edimburg i Versalles, al Teatre Bolxoi de Moscou, Royal Albert Hall i Barbican Centre de Londres, Palais des Beaux-Arts de Brussel·les, Philharmonie de Paris i Brooklyn Academy of Music de Nova York.

Ahora és convidat per grups internacionals com el Collegium Vocale, Le Concert Spirituel, La Petite Bande, Les Talens Lyriques, Pygmalion, Il Gardellino, L'Arpeggiata, B'Rock, Ricercar Consort, Capriccio Stravagante, European Union Baroque Orchestra, etc.

El 2014 va cantar per primera vegada el paper d'Evangelista de la Passió segons sant Joan de Bach amb la Royal Liverpool Philharmonic. Més tard va debutar a l'Òpera Nacional de Bordeus en el rol protagonista de Dardanus de Rameau. La temporada 2016-17 va debutar a l'Òpera de Zuric amb Medea de Charpentier sota la batuta de William Christie.

Reinoud Van Mechelen ha pres part en diverses produccions de CD i DVD. El 2016 va enregistrar el primer DVD com a solista amb un programa Bach.

©Marco Borggreve

Samuel Boden, tenor

El tenor britànic estudià cant al Trinity Laban Conservatoire, on es graduà amb honors de primera classe. Les seves actuacions operístiques inclouen el rol protagonista de L'Ormino de Cavalli a la Royal Opera, Orphée et Eurydice de Gluck amb la Nationale Reisopera, The fairy queen al Teatre de St. Gallen i a Glindebourne, Il ritorno d'Ulisse in patria per a l'English National Opera, i The turn of the screw amb The Koenig Ensemble a Mèxic. També ha cantat Actéon de M. A. Charpentier a les òperes de Dijon i de Lilla, Hippolyte et Aricie en concert amb l'Ensemble Pygmalion i Raphaël Pichon, Les boréades en concert al Festival d'Ais de Provença i Acis & Galatea a la Setmana Mozart de Salzburg amb Les Musiciens du Louvre i Marc Minkowski.

En concert, ha actuat tant amb nombrosos conjunts d'instruments històrics com amb orquestres simfòniques i de cambra (Simfònica de la Ràdio de Baviera, Giovanni Antonini; Gabrieli Consort, Paul McCreesh; Royal Northern Sinfonia, Thomas Zehetmair; Scottish Chamber Orchestra, Harry Bicket; Les Arts Florissants, William Christie i Jonathan Cohen; Collegium Vocale Gent, Philippe Herreweghe, i Wiener Akademie i Martin Haselböck).

En recital, ha ofert el repertori de llaüt amb Paula Chateaufort i obres de Britten, Fauré, Debussy i Hahn amb l'arpista Iris Torossian. La seva discografia inclou Roméo et Juliette de Berlioz amb la BBC Symphony Orchestra i Sir Andrew Davis, i obres de Monteverdi, Charpentier, Purcell, Rameau i Bach, per a Hyperion, Erato, Archiv, Chandos, Nimbus, Resonus Classics, NMC i Signum.

Peter Kooij, tenor

Començà la carrera musical com a corista als 6 anys amb solos de soprano en concerts i enregistraments. Posteriorment continuà l'aprenentatge vocal amb Max van Egmond al Conservatori Sweelinck d'Amsterdam. Des d'aleshores ha actuat a les sales més importants (Concertgebouw, Musikverein de Viena, Carnegie Hall de Nova York, Royal Albert Hall de Londres, Berliner i Kölner Philharmonie, Palais Garnier de París i al Casals Hall de Tòquio), amb directors famosos com Philippe Herreweghe, Ton Koopman, René Jacobs, Sigiswald Kuijken, Roger Norrington i Iván Fischer.

El seu ampli repertori comprèn de Schütz a Weill i té una discografia de més de 130 CD per a Philips, Sony, Virgin Classics, Harmonia Mundi, Erato, EMI i BIS. Va ser convidat per aquesta darrera discogràfica a enregistrar les integrals de Cantates, Passions i Misses de Bach amb el Bach Collegium Japan i Masaaki Suzuki.

Peter Kooij és director artístic de l'Ensemble Vocal Européen, i del 1991 al 2000 va ser professor a l'Sweelinck Conservatorium d'Amsterdam. Des de l'any 2000 també és professor de la Universitat de Belles Arts i Música de Tòquio i des del 2005 del Conservatori Reial de la Haia. Ha impartit classes magistrals a Alemanya, França, Portugal, Espanya, Bèlgica, Finlàndia i el Japó.

Wolf Matthias Friedrich, baix

Entusiasme des de fa una trentena d'anys els públics de tot el món. Empès per la seva curiositat envers la música barroca, s'ha guanyat una reputació excel·lent i és elogiat per la seva "habilitat de passar dels registres més greus del baix als més aguts del bariton" («The Daily Telegraph», Sydney, 2004). A més, treballa amb conjunts d'instruments d'època com ara Música Fiata i Cantus Cölln, dels quals és membre.

La seva extensa gamma vocal li permet cantar les àries operístiques més desafidores de Händel amb brillantor tècnica i intensitat musical. Entre el 2008 i el 2010 actuà com a Zoroastro (Orlando de Händel) al Festival Händel de Göttingen, a la Komische Oper de Berlín i als festivals de Ravinia, Mostly Mozart i Tanglewood.

La seva sensibilitat musical i les qualitats d'actor són particularment adients per a les òperes de Mozart: Wolf Matthias Friedrich va encarnar el rol de Publio (La clemenza di Tito) a l'Òpera de Praga (2006-07) i el d'Osmin (El rapte del serrall) a l'Òpera de Colònia (2010).

També interpreta el repertori romàntic i modern amb bravura vocal i esperit expressiu, i ha treballat amb directors de prestigi, com Kurt Masur, Fabio Luisi, Alessandro De Marchi, Roy Goodman i Rudolf Lutz.

La seva interpretació de Hans Sachs dels Meistersinger de Wagner, dirigida per David Timm a Leipzig, va ser qualificada com a "expressiva, flexible i plena d'enginy còmic" («Leipziger Volkszeitung», 2007).

©Jules August

Collegium Vocale Gent

La seva visió autèntica, quant a textos i expressió, li conferí la sonoritat transparent que li ha valgut fama internacional, amb actuacions als principals auditoris d'Europa, Israel, els Estats Units, Rússia, Amèrica del Sud, el Japó, Hong Kong i Austràlia.

Els darrers anys el Collegium Vocale ha crescut orgànicament fins a esdevenir un conjunt flexible amb un ampli repertori que aplega una gran varietat d'estils, amb possibilitat del repartiment ideal per a cada projecte. Així, la música del Renaixement s'interpreta amb un petit grup de solistes. El Barroc alemany, i particularment l'obra vocal de J. S. Bach, ben aviat es convertí en l'especialitat del grup i avui la interpreta amb un petit conjunt en què els cantants assumeixen tant les parts de solistes com les de cor. El Collegium Vocale també s'està especialitzant en el repertori romàntic, així com en l'oratori contemporani i modern.

A més de la seva orquestra barroca, el Collegium Vocale treballa amb conjunts d'instruments originals (Orchestre des Champs Élysées, Freiburger Barockorchester, Akademie für Alte Musik de Berlín). També col·labora amb orquestres simfòniques de prestigi (Reial Filharmònica de Flandes, Filharmònica de Rotterdam, Budapest Festival Orchestra, Reial Concertgebouw, etc.) i amb directors com Ivor Bolton, Marcus Creed, Reinbert de Leeuw, Iván Fischer, René Jacobs, Yannick Nézet-Séguin o Paul Van Nevel, entre d'altres.

Sota la direcció de Philippe Herreweghe, té una discografia de més de cent enregistraments, la majoria per a Harmonia Mundi France i Virgin Classics. El 2010 Herreweghe va crear el segell discogràfic propi (φ [fi]) juntament amb Outhere

Music, per tal d'assolir una completa llibertat artística per projectar i realitzar el seu ampli catàleg. Des d'aleshores ha enregistrat 21 àlbums de música vocal de Bach, Beethoven, Brahms, Gesualdo, Haydn o Victoria. També ha enregistrat Threni & Requiem Canticles d'Igor Stravinsky (LPH020, 2016) i Rikadla de Leoš Janáček, sota la direcció de Reinbert de Leeuw (Alpha 2019).

Un conjunt flexible amb un ampli repertori que aplega una gran varietat d'estils.

El Collegium Vocale Gent té el suport econòmic de la Comunitat Flamenca i de la ciutat de Gant. L'ensemble està patrocinat per la Loteria Nacional Belga.

©Michiel Hendryckx

Philippe Herreweghe, director

Nascut a Gant, combinà els estudis universitaris amb la formació musical al conservatori. Aviat va començar a dirigir i el 1970 va fundar el Collegium Vocale. Nikolaus Harnoncourt i Gustav Leonhardt van remarcar la seva excepcionalitat i el van convidar a treballar amb ells en l'enregistrament de la integral de les *Cantates* de J. S. Bach.

El seu estil dinàmic, autèntic i expressiu per a la música barroca va merèixer grans elogis de la crítica. El 1977 formà el grup La Chapelle Royale, a París, per interpretar la música de l'Edat d'Or francesa. Entre els anys 1982 i 2002 fou director artístic de les Académies Musicales de Saintes. Durant aquests anys va fundar diversos conjunts per assolir la interpretació apropiada a cada repertori, des del Renaixement a la música contemporània: l'Ensemble Vocal Européen, especialitzat en polifonia del Renaixement, i l'Orchestre des Champs Élysées, fundada el 1991 per recrear el repertori romàntic i preromàntic amb instruments originals.

Nikolaus Harnoncourt i Gustav Leonhardt van remarcar la seva excepcionalitat i el van convidar a treballar amb ells en l'enregistrament de la integral de les *Cantates* de J. S. Bach.

Sempre a la recerca de nous reptes musicals, els darrers anys ha treballat el gran repertori simfònic, de Beethoven a Stravinsky. Des del 1997 és director principal de la Royal Flemish Philharmonic i dirigeix habitualment les orquestres del Concertgebouw, Gewandhaus i Mahler Chamber Orchestra, entre d'altres.

Té una extensa discografia, amb més de cent enregistraments per a Harmonia Mundi France, Virgin Classics i Pentatone. Hi destaquen *Lagrime di San Pietro* de Lassus, *Passió segons sant Mateu* de Bach, la integral de les *Simfonies* de Beethoven i de Schumann, *Des Knaben Wunderhorn* de Mahler, la *Cinquena* de Bruckner, *Pierrot Lunaire* de Schönberg i la *Simfonia dels Salms* d'Stravinsky. El 2010 va fundar amb Outthere Music un segell discogràfic propi, per poder dur a terme amb total llibertat els seus projectes artístics.

Philippe Herreweghe ha rebut un gran nombre de premis i títols pel seu incansable compromís amb la música. El 1990 la premsa musical europea el nomenà Personalitat Musical de l'Any i el 1993, juntament amb el Collegium Vocale, fou designat Ambaixador Cultural de Flandes. L'any següent fou nomenat Cavaller de les Arts i de les Lletres de Bèlgica, i el 1997 doctor honoris causa per la Universitat Catòlica de Lovaina. El 2003 va rebre el títol de Chevalier de la Légion d'Honneur del govern francès, i el 2010 la Medalla Bach de la ciutat de Leipzig. Aquest 2017 serà distingit amb un Doctorat Honorari per la Universitat de Gant.

Collegium Vocale Gent

Cantus

Dorothee Mields

Ripieni:

Magdalena Podkościelna,
Dominique Verkinderen

Sextus

Barbora Kabátková

Ripieni:

Katja Kunze
Chiyuki Okamura

Altus I

Benedict Hymas

Ripieni:

Alexander Schneider

Altus II

William Knight

Ripieni:

Bart Uvyn

Tenor

Reinoud Van Mechelen

Ripieni:

Stephan Gähler
Vincent Lesage

Quintus

Samuel Boden

Ripieni:

Johannes Gaubitz
Sören Richter

Bassus I

Peter Kooij

Ripieni:

Robert van der Vinne
Bart Vandewege

Bassus II

Wolf Matthias Friedrich

Ripieni:

Matthias Lutze
Felix Rumpf

Schola Gregoriana (Barbora Kabátková, directora)

Benedict Hymas

William Knight

Vincent Lesage

Johannes Gaubitz

Sören Richter

Violins

Sophie Gent

Veronika Skuplik

Viola da gamba

Irene Klein

Thomas Baeté

Liam Fennelly

Romina Lischka

Violone

Matthias Müller

Tiorba

Matthias Spaeter

Thomas Boysen

Orgue

Kris Verhelst

Trombons

Simen Van Mechelen

Claire McIntyre

Joost Swinkels

Cornetto

Bruce Dickey

Andrea Ingisciano

Director

Philippe Herreweghe

Discografia

C. Monteverdi: <i>Vespro della Beata Vergine</i>
Collegium Vocale Gent. La Chapelle Royale. Philippe Herreweghe, director. Harmonia Mundi.
The Monteverdi Choir. The English Baroque Soloists. John Eliot Gardiner, director. Archiv-Produktion.
The Monteverdi Choir & Orchestra. John Eliot Gardiner, director. Decca.
Arnold Chamber Choir. Concentus Musicus Wien. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.
La Capella Reial. Coro del Centro Musica Antica de Padova. Jordi Savall, director. Alia Vox.
Concerto Italiano. Rinaldo Alessandrini, director. Naïve.
Nederlands Kammerkoor. Concerto Vocale. René Jacobs, director. Harmonia Mundi.
Gabrieli Consort & Players. Paul McCreesh, director. Archiv-Produktion.
Les Arts Florissants. William Christie, director. Erato.
Coro della Radio Svizzera, Lugano. Concerto Palatino. I Barocchisti. Diego Fasolis, director. Brilliant.
Taverner Choir & Players. Andrew Parrot, director. EMI.
Ensemble Elyma. Coro Madrigalia. Coro Antonio Il Verso. Gabriel Garrido, director. K617.
L'Arpeggiatta. Christina Pluhar, director. Erato.

Selecció a càrrec de **Javier Pérez Senz**, periodista i crític musical

Playlist

Per Aleix Palau i Víctor Garcia de Gomar

Les *Vespro* (oracions al vespre) són una part de l’ofici diví de les hores, un conjunt de pregàries del capvespre de la litúrgia romana i l’Església catòlica que durant més de mil cinc-cents anys s’ha mantingut sense cap tipus de canvi. Sens dubte, un dels grans referents a explorar l’univers de les vespres serà Monteverdi, tot i que no en serà l’únic.

Adrian Willaert: *Vespro della Beata Vergine* - Capilla Flamenca, D. Snellings

Willaert és el mestre de capella més reputat d’abans de l’època dels Gabrieli i Claudio Monteverdi. Flamenc d’origen, es va traslladar a Venècia i va fundar una de les escoles de música més representatives del Renaixement, on va introduir l’estil polifònic francoflamenc.

Johann Rosenmüller: *Vespro della Beata Vergine* - Cantus Cölln, Concerto Palatino, K. Junghänel, Harmonia Mundi

Per la seva condició sexual, Rosenmüller va ser jutjat i condemnat a presó. Va aconseguir escapar i es va instal·lar a Venècia, on es va erigir en un dels compositors europeus més preuats del seu temps. Aquest enregistrament exemplifica el refinament i la subtilitat d’un creador original i únic.

Giovanni Rovetta: *Vespro solenne pour la naissance de Louis XIV* - Cantus Cölln, K. Junghänel, Harmonia Mundi

Assistent de Monteverdi a la basílica de Sant Marc de Venècia l’any 1626, la música de Rovetta, de gran efectivitat vocal i amb una rica instrumentació, està visiblement inspirada en la del seu mestre.

Francesco Cavalli: *Vespro della Beata Vergine* - Concerto Palatino, B. Dickey, Ch. Toet, Glossa

Amb seixanta anys de servei a la basílica de Sant Marc de Venècia, Cavalli va poder escriure una gran quantitat de música religiosa, compilada i publicada amb el títol de *Musiche sacre*. Cavalli va viure dos anys a París, moment en què va estrenar una òpera per encàrrec del cardenal Mazarin a fi de celebrar el casament de Louis XIV amb Maria Teresa.

Isabella Leonarda: *Vespro a cappella della Beata Vergine* - Nova Arts Cantandi, G. Acciai, Tactus

Monja ursulina en un convent de Novara d’on va arribar a ser superiora, va llegar un important conjunt de música religiosa. Leonard va ser la primera dona a publicar sonates. Totes les seves obres porten una dedicatòria a la Verge.

Heinrich Ignaz Franz Biber: *Vespro della Beata Vergine* - Capella Ducale, Musica Fiata, R. Wilson, Sony

Biber és el precursor de Pachelbel i Bach. D’origen

bohemi, es va instal·lar a Salzburg, on va ser mestre de capella. Aquesta reconstrucció d’una sessió de vespres és testimoni de l’eloqüent qualitat compositiva de l’autor de les *Sonates del Rosari*.

Alessandro Scarlatti: *Vespro della Beata Vergine* - Vokalakademie Berlin, F. Markowitsch, Rondeau

Escrites entre l’estil de Palestrina i els nous corrents de l’època, Scarlatti inclou alguna sorprenent dissonància i efecte harmònic amb intenció d’anar més enllà del que marcava la tradició. Pare de l’ària *da capo*, Scarlatti va ser infinitament més conegut en vida que el seu fill Domenico

Antonio Vivaldi: *Vespri per l’Assunzione de Maria Vergine* - Concerto Italiano, R. Alessandrini, Opus 111

Alessandrini ens ofereix una reconstrucció d’un dels diversos conjunts de serveis de vespres que va escriure Vivaldi per a l’Ospedale della Pietà. Es tracta d’una música opulenta, refinada, elegant i magnífica.

Wolfgang Amadeus Mozart: *Vesprae Solenne de Confessore, KV 339* - Arnold Schoenberg Chor, Concentus Musicus Wien, N. Harnoncourt, Warner

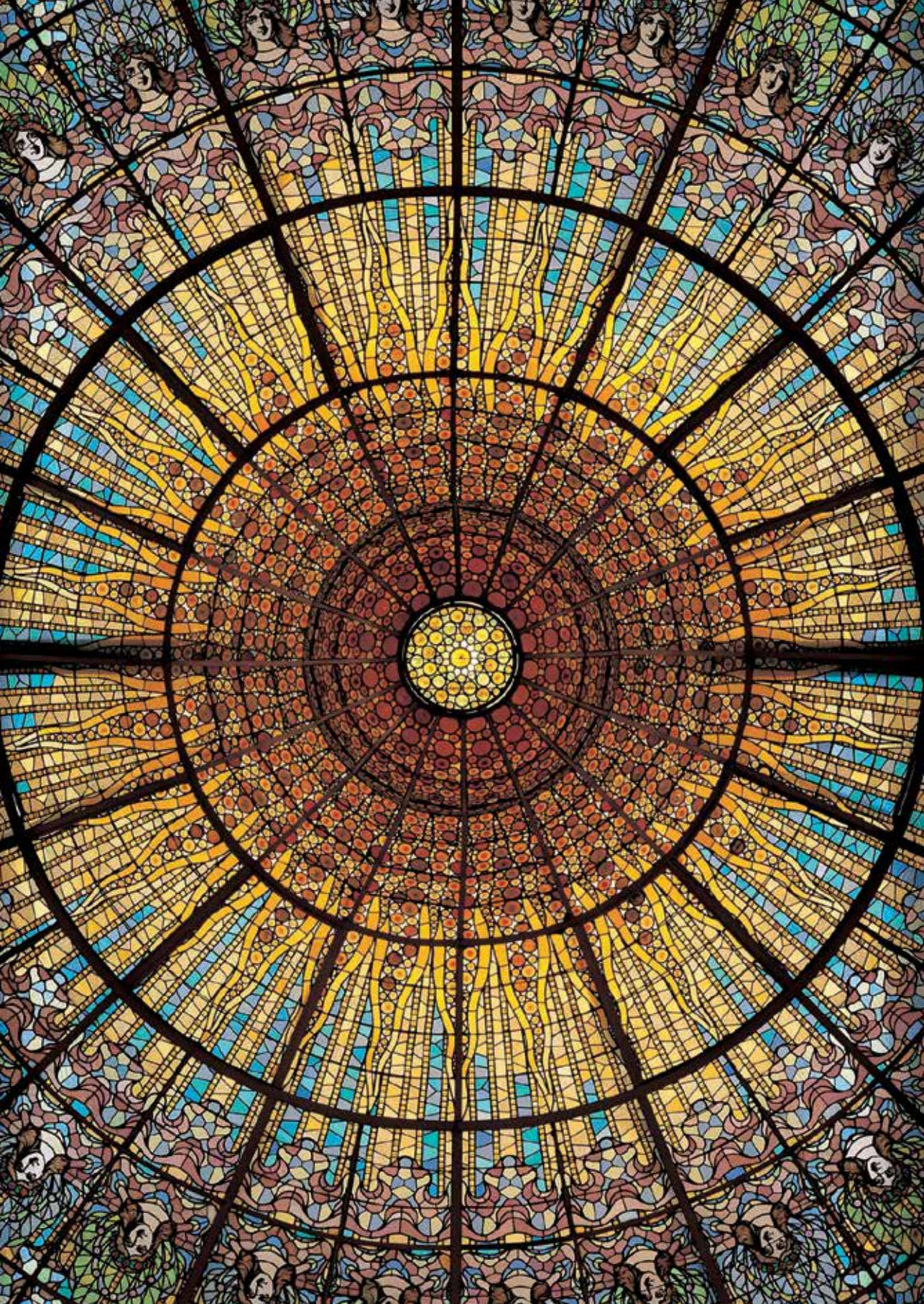
Escrites l’any 1780, moment en què Mozart era compositor de la cort del príncep arquebisbe de Salzburg, Hieronymus von Colloredo, aquestes vespres estan dedicades a la festivitat d’un sant no descrit. Inclou el celebrat “Laudate Dominum” per a soprano.

Giovanni Simone Mayr: *Vespri* – Nuova Polifonia Ambrosiana, P. Cattaneo, Bongiovanni

Mestre de Donizetti i introductor de l’obra de Mozart, Haydn i Beethoven a Itàlia, Mayr és conegut sobretot per les seves gairebé setanta òperes. Cec durant els seus darrers vint anys de vida, va quedar eclipsat pel seu deixeble i Rossini.

Serguei Rachmàninov: *Vespers, op. 37* - USSR Ministry of Culture Chamber Choir, V. Polyansky, Melodiya

Al segle XX trobem aquestes *Vespres*, que responen als cànons de la litúrgia de l’Església ortodoxa russa. Escrites i publicades l’any 1915, era una de les obres preferides del propi compositor. Ell mateix va demanar que s’interpretés el moviment núm. 5 en el seu funeral.

Textos

C. Monteverdi: *Véspro della Beata Vergine*

I. Deus in adiutorium / Domine ad adiuvandum

Deus in adiutorium meum intende:
Domine ad adiuvandum me festina.
Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum.
Amen.
Alleluia.

Antiphona:

Dum esset rex in accubitu suo,
nardus mea dedit odorem suavitatis.

II. Psalmus 109: Dixit Dominus

Dixit Dominus Domino meo:
Sede a dextris meis:
Donec ponam inimicos tuos,
scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuae
emittet Dominus ex Sion:
dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principium in die virtutis tuae
in splendoribus sanctorum,
ex utero ante luciferum
genui te.
Iuravit Dominus, et non poenitebit eum:
Tu es sacerdos in aeternum
secundum ordinem Melchisedech.
Dominus a dextris tuis,
confregit in die irae suae reges.
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas,
conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibet:
propterea exaltabit caput.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen.

I. Deus in adiutorium / Domine ad adiuvandum

*Déu meu, veniu a ajudar-me,
no tardeu a defensar-me, Senyor.
Glòria al Pare i al Fill
i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.
Al·leluia.*

II. Psalmus 109: Dixit Dominus

*Oracle del Senyor al meu Senyor:
Seu a la meua dreta,
i espera que faci dels teus enemics
l'escambell dels teus peus.
Que el Senyor estengui llumy
des de Sió, el poder del teu ceptre!
Impera enmig dels enemics.
Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si
de la mare, des del principi
jo t'he engendrat.
El Senyor no es desdii del que jura:
Ets sacerdot per sempre
com ho fou Melquisedec.
El Senyor és al teu costat,
i abat els reis el dia que s'indigna:
judica els pobles i els fa presoners,
abat governants arreu de la terra.
Et fa guia del poble camí del seu país;
així redreçarà el cap.*

*Glòria al Pare i al Fill
i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.*

III. Concerto: Nigra sum

Nigra sum, sed formosa,
filiae Ierusalem.
Ideo dilexit me rex
et introduxit me in cubiculum suum
et dixit mihi:
Surge, amica mea, et veni.
Iam hiems transiit,
imber abiit et recessit,
flores apparuerunt in terra nostra.
Tempus putationis advenit.

Antiphona:
Jam hiems transiit, imber abiit et recessit:
surge amica mea, et veni.

IV. Psalmus 112: Laudate pueri

Laudate pueri Dominum,
laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini benedictum ex hoc
nunc et usque in saeculum
A solis ortu usque ad occasum
laudabile nomen Domini.
Excelsus super omnes gentes Dominus
et super coelos gloria eius.
Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat,
et humilia respicit in coelo et in terra?
Suscitans a terra inopem,
et de stercore erigens pauperem;
Ut collocet eum cum principibus,
cum principibus populi sui.
Qui habitare fecit sterilem in domo,
matrem filiorum laetantem.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum.
Amen.

V. Concerto: Pulchra es

Pulchra es, amica mea,
suavis et decora filia Ierusalem.
Pulchra es, amica mea,
suavis et decora sicut Ierusalem,
terribilis ut castrorum
acies ordinata.
Averte oculos tuos a me,
quia ipsi me avolare fecerunt.

Antiphona:
Sicut lilium inter spinas,
sic amica mea inter filias.

III. Concerto: Nigra sum

*Soc negra, però formosa,
filles de Jerusalem.
Per això el rei m’estima
i m’introduí a la seva cambra,
i em digué:
Aixeca’t, amiga meva, i vine.
L’hivern ha passat,
l’aiguat s’ha allunyat i se n’ha anat,
han esclatat les flors a la nostra terra,
ha arribat el temps de la poda.*

IV. Psalmus 112: Laudate pueri

*Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Que sigui beneit el nom del Senyor
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta del sol,
lloeu el nom del Senyor.
El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s’eleva més enllà del cel.
Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Tè molt amunt el seu tron,
i des d’allí s’inclina per veure el cel i la terra.
Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure’l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La que vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.*

*Glòria al Pare i al Fill
i a l’Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre.
i pels segles dels segles.
Amén.*

V. Concerto: Pulchra es

*Ets bella, amiga meva,
suau i formosa, filla de Jerusalem.
Ets bella, amiga meva,
suau i formosa, com Jerusalem,
terrible com un exèrcit
en ordre de batalla.
Aparta els teus ulls de mi,
perquè m’han trasbalsat.*

VI. Psalmus 121: Laetatus sum

Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi:
In domum Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri,
in atriis tuis Ierusalem.
Ierusalem, quae aedificatur ut civitas:
cuius participatio eius in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus,
tribus Domini:
testimonium Israel
ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio,
sedes super domum David.
Rogate quae ad pacem sunt Ierusalem:
et abundantia diligentibus te:
Fiat pax in virtute tua:
et abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos et proximos meos,
loquebar pacem de te:
Propter domum Domini Dei nostri,
quaesivi bona tibi.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen.

VII. Concerto: Duo Seraphim

Duo Seraphim clamabant alter ad alterum:
Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Plena est omnis terra gloria eius.
Tres sunt qui testimonium dant in coelo:
Pater, Verbum et Spiritus Sanctus.
Et hi tres unum sunt.
Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Plena est omnis terra gloria eius.

Antiphona:
Veniat dilectus meus in ortum meum
Ut commedat fructum pomorum suorum.

VIII. Psalmus 126: Nisi Dominus

Nisi Dominus aedificaverit domum,
in vanum laboraverunt qui aedificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem,
frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere:
surgite postquam sederitis,
qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum:
ecce hereditas Domini filii:
merces, fructus ventris.
Sicut sagittae in manu potentis,
ita filii excussorum.

VI. Psalmus 121: Laetatus sum

*Quina alegria quan em van dir:
Anem a la casa del Senyor.
Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.
Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós;
es allà on pugen les tribus,
les tribus del Senyor,
a complir l’aliança d’Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.
Augureu la pau a Jerusalem:
que visquin segurs els qui t’estimen,
que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets.
Per amor dels meus germans i amics,
deixeu-me-li dir: que hi hagi pau dintre teu.
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo la felicitat.*

*Glòria al Pare i al Fill
i a l’Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.*

VII. Concerto: Duo Seraphim

*Dos serafins cridaven l’un a l’altre:
Sant, Sant, Sant és el Senyor, Déu dels exèrcits.
Tota la terra és plena de la seva glòria.
Tres són els qui donen testimoniatge dalt del cel:
el Pare, el Verb i l’Esperit Sant.
I aquests tres són u.
Sant, Sant, Sant és el Senyor, Déu dels exèrcits.
Tota la terra és plena de la seva glòria.*

VIII. Psalmus 126: Nisi Dominus

*Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l’afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guards.
És inútil que us lleveu tan de mati,
i aneu tan tard a reposar,
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dona als seus amics.
La millor herència són els fills, do del Senyor
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d’un guerrer;*

Beatus vir qui implevit
desiderium suum ex ipsis:
non confundetur
cum loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen.

IX. Concerto: Audi coelum

Audi, coelum, verba mea,
plena desiderio
et perfusa gaudio.
–audio.–
Dis, quaeso, mihi:
Quae est ista,
quae consurgens ut aurora rutilat,
ut benedicam?
–dicam.–
Dic nam ista pulchra
ut luna electa,
ut sol replet laetitia
terras, coelos, maria
–Maria.–
Maria virgo illa dulcis
praedicata de propheta Ezechiel
porta Orientalis
–talis.–
Illa sacra et felix porta,
per quam mors fuit expulsa,
introduxit autem vita
–vita.–
Quae semper tutum est medium
inter homines et Deum
pro culpis remedium
–medium.–
Omnes hanc ergo sequamur,
qua cum gratia mereamur
vitam aeternam.
Consequamur
–sequamur.–
Praestet nobis, Deus,
Pater hoc et Filius
et Mater, cuius nomen invocamus dulce
miseris solamen.
–Amen.–
Benedicta es, virgo Maria,
in saeculorum saecula.

Antiphona:
Nigra sum sed formosa, fliae Ierusalem:
ideo dilexit me rex, et introduxit me in cubiculum suum.

*feliç l’home que se n’omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,
no haurà de retirar-se avergonyit.*

*Glòria al Pare i al Fill
i a l’Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.*

IX. Concerto: Audi coelum

*Escolta, cel, les meves paraules
plenes d’anhel
i saturades de goig.
–Escolto.–
Digues-me, t’ho demano,
qui és aquesta que en aixecar-se
brilla com l’aurora,
per tal que pugui lloar-la.
–T’ho diré.–
Digues-m’ho, perquè aquesta,
bella com la lluna,
elegida com el sol, omple de joia tota la
terra, els cels i els mars.
–Maria.–
Maria, la verge, aquella dolça verge
anunciada pel profeta Ezequiel
com a porta oriental.
–Sí, aquesta.–
Aquella porta sagrada i feliç
per la qual va ser expulsada la mort,
la que va introduir la vida.
–Vida.–
La qual sempre és mitjà segur
entre els homes i Déu,
per a remei de les culpes.
–Mitjà.–
Tots, doncs, seguim-la,
amb la gràcia de la qual meresquem
la vida eterna.
Que ho obtinguem.
–Seguim-la.–
Que ens ho concedeixi
Déu Pare i el Fill i la Mare,
el nom de la qual invoquem
com a dolça ajuda dels miserables.
–Amén.–
Sou beneïda, Verge Maria,
pels segles dels segles.*

X. Psalmus 147: Lauda,
Ierusalem, Dominum

Lauda, Ierusalem, Dominum:
Lauda Deum tuum, Sion.
Quoniam confortavit seras portarum
tuarum:
benedixit filiis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem:
et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terrae:
velociter currit sermo eius.
Qui dat nivem sicut lanam:
nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit cristallum suam sicut buccellas:
ante faciem frigoris eius quis sustinebit?
Emittet verbum suum, et liquefaciet ea:
flabit spiritus eius, et fluent aquae.
Qui annuntiat verbum suum Iacob:
iustitias et iudicia sua Israel.
Non fecit taliter omni nationi:
et iudicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen.

XI. Sonata sopra “Sancta Maria,
ora pro nobis”

XII. Hymnus: Ave maris stella

Ave maris stella,
Dei mater alma,
atque semper Virgo,
felix coeli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
funda nos in pace,
mutans Evae nomen.

Solve vincla reis,
profer lumen caecis,
mala nostra pelle,
bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
sumat per te precem,
qui pro nobis natus
tulit esse tuus.

X. Psalmus 147: Lauda, Ierusalem,
Dominum

*Glorifica el Senyor, Jerusalem:
Siò, canta lloances al teu Déu,
que assegura les teves portes
i beneeix dintre teu els teus fills,
manté la pau al teu territori
i et sacia amb la flor de blat.
Envia ordres a la terra,
i la seva paraula corre de pressa, no es
detura.
Tira neu com flocs de llana,
escampa com cendra la gebrada;
llança el seu glaç com molles de pa,
si les aigües es gelen de tanta fredor,
dona una ordre, i les fon tot seguit,
fa bufar els seus vents, i l’aigua s’escola.
Anuncia les seves paraules als fills de Jacob.
Als fills d’Israel, els seus decrets i decisions.
No ho ha fet així amb cap altre poble,
no els ha fet conèixer les seves decisions.*

*Glòria al Pare i al Fill
i a l’Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.*

XI. Sonata sopra “Sancta Maria,
ora pro nobis”

XII. Hymnus: Ave maris stella

*Ave, estrella del mar,
preclara Mare de Déu
i sempre verge,
porta feliç del cel.*

*Tu vas rebre l’Ave
de la boca de Gabriel.
Fonamenta’ns en la pau
tu que canvies el nom d’Eva.*

*Allibera dels lligams els presos,
dona la llum als cecs,
allibera’ns dels nostres mals,
omple’ns de tots els béns.*

*Demostra’ns que ets mare;
que per mitja teu rebí les pregàries
aquell qui, nascut per nosaltres,
va voler ser el teu fill.*

Virgo singularis,
inter omnes mitis,
nos culpis solutos
mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
iter para tutum,
ut videntes lesum
semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
summo Christus decus,
Spiritus Sancto
tribus honor unus.
Amen.

Antiphona:
Virgo prudentissima, quo progredieris,
quasi aurora valde rutilans?
Filia Sion tota formosa et suavis es,
pulchra ut luna, electa ut sol.

XIII. Magnificat

1. Magnificat anima mea
Magnificat
anima mea Dominum

2. Et exultavit
Et exultavit spiritus meus
in Deo salutari meo.

3. Quia respexit
Quia respexit humilitatem
ancillae suae:
ecce enim ex hoc
beatam me dicent
omnes generationes.

4. Quia fecit mihi magna
Quia fecit mihi magna
qui potens est,
et sanctum nomen eius.

5. Et misericordia
Et misericordia eius
a progenie in progenies,
timentibus eum.

6. Fecit potentiam
Fecit potentiam in brachio suo,
dispersit superbos mente cordis sui.

7. Deposuit potentes de sede
Deposuit potentes de sede,
et exoltavit humiles.

Verge com cap altra,
humil més que totes les verges,
a nosaltres, deslligats de les culpes,
fes-nos humils i castos.

Dona'ns una vida pura,
prepara'ns un camí segur
per tal que, en veure Jesús,
ens alegrem per sempre.

Donem lloança al Pare,
honor al Crist excels,
i a l'Esperit Sant,
als tres un mateix honor.
Amén.

XIII. Magnificat

1.
La meva anima magnifica
el Senyor,

2.
i el meu esperit celebra
Déu que em salva,

3.
perquè ha mirat la petitesa
de la seva serventa.
Des d'ara, totes les generacions
em diran benaurada.

4.
Perquè el Totpoderós
obra en mi meravelles.
El seu nom és sant

5.
i l'amor que té als qui creuen en ell,
s'estén de generació en generació.

6.
Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,

7.
derroca els poderosos del solí
i exalta els humils.

8. Esurientes implevit bonis
Esurientes implevit bonis,
et divites dimisit inanes.

9. Suscepit Israel
Suscepit Israel puerum suum,
recordatus misericordiae suae.

10. Sicut locutus est
Sicut locutus est ad patres nostros
Abraham et semini eius in saecuela.

11. Gloria Patri
Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto

12. Sicut erat in principio
Sicut erat in principio, et nunc et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen.

8.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

9.
Ha protegit Israel el seu servent
s'ha recordat del seu amor

10.
com ho havia promès als nostres pares:
Abraham i la seva descendència per sempre.

11.
Glòria al Pare i al Fill
i a l'Esperit Sant

12.
com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Media Partners

Col·laboradors

Aena – Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi de Farmacèutics de Barcelona – Deloitte – Esteve – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia – La Fageda – Loteria de Catalunya – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Viatges Fra Diavolo S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00

Concerts recomanats

Palau Cambra
DIJOUS, 02.11.17 – 20.30 h
Sala de Concerts

Leonidas Kavakos, violí
Enrico Pace, piano

L. van Beethoven: *Sonata per a violí i piano* nùm. 1, en Re major, op. 12/1
L. van Beethoven: *Sonata per a violí i piano* nùm. 8, en Sol major, op. 30/3
L. van Beethoven: *Sonata per a violí i piano* nùm. 9, en La major, op. 47, "Kreutzer"

Preu: 40 euros

Palau Piano
DIMECRES 08.11.17 – 20.30 h
Sala de Concerts

Piotr Anderszewski, piano

W. A. Mozart: *Fantasia en Do menor*, KV 475
W. A. Mozart: *Sonata* nùm. 14, en Do menor, KV 457
L. Janáček: *En un camí cobert* (part II)
F. Chopin: *Sis Masurques*, op. 56 i 59
F. Chopin: *Polonaise Fantaisie*, op. 61

Preus: 15, 25 i 35 euros

Palau 100
DIVENDRES, 17.11.17 – 20.30 h
Sala de Concerts

Anne-Sophie Mutter, violí
Lambert Orkis, piano
Roman Patkoló, contrabaix

J. Brahms: "Scherzo" de la *Sonata F.A.E.*
K. Penderecki: *Duo concertant per a violí i contrabaix*
J. S. Bach: *Partita* nùm. 2, BWV 1004
K. Penderecki: *Sonata per a violí i piano* nùm. 2
J. Brahms: *Tres danses hongareses*

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros